

ת"פ 21873/03/16 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד ע ק

בית משפט השלום בכפר-סבא

ת"פ 21873-03-16 מדינת ישראל נ' ק

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד נופר מזולה

נגד

ע ק ת.ז. הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מואנס יונס

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; ההסדר הדיוני

1. ביום 13.11.16, ולאחר שנשמעה פרשת התביעה, הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן האוחז שלושה אישומים, שאלה עיקריהם:

אישום מס' 1 - הנאשם ומונה קשקוש (להלן - **המתלוננת**) הם בני זוג נשואים והתגוררו בבית משותף בטייבה. ביום 3.3.16 בשעה 16:00 החל ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו קרא הנאשם לדודו וזה הגיע לבית. במהלך הויכוח היכה הנאשם את המתלוננת בידיו על ראשה, משך בשערותיה ושרט אותה במצח. בעקבות זאת הביע הדוד את מורת רוחו ועזב את הבית. בהמשך ביקשה המתלוננת לאסוף חפציה ולעזוב את הבית אז דחף הנאשם את המתלוננת כלפי מעלה באוויר והטיח אותה על הרצפה כך שנפלה על ידה הימנית. כתוצאה מכך נגרם למתלוננת שבר בידה הימנית וידה גובסה. כמו כן, נגרמו לה כאבים ונפיחות ברגלה הימנית ושריטה במצחה.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של **חבלה חמורה**, בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 **ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין.

אישום מס' 3 - ביום 27.2.16 בישל הנאשם במטבח הבית אך הסיר ובו התבשיל נפל על הרצפה. המתלוננת ביקשה לסייע לנאשם בנקיון המטבח אך הנאשם הטיח בה שהיא זו שהרסה את התבשיל, אחז בשערותיה ודחף אותה. למחרת, התקשר הנאשם לאחותה של המתלוננת ואיים על המתלוננת לבל תתלון עליו במשטרה.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה סתם (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין ואישומים,

בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

אישום מס' 4 - במספר מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בעקבות ויכוחים בין הנאשם למתלוננת, הוציא הנאשם סכין מטבח, הניפה באוויר ואמר למתלוננת: "אני אהרוג את עצמי".

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירת **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

2. בהסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, כאשר לא היתה הסכמה לענין העונש וכל צד טען כראות עיניו.

תסקירי שרות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבלו 3 תסקירים.

בתסקיר מיום 9.2.17 נאמר כי הנאשם כבן 35, נשוי למתלוננת מזה כ-13 שנים ולהם 3 ילדים בגילאים 5-9. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת סיום בתחום הטבחות. לפני כ-3 שנים פתח קיוסק אך לאור ניהול לא תקין מצידו הגיע לפשיטת רגל. מאז מנסה ללא הצלחה לכסות את חובותיו ומתמודד עם קשיים כלכליים. לדבריו, לפני כ-3 שנים החל בצריכת סם מסוג חשיש באופן יומיומי. המתלוננת כבת 34 עובדת כסדרנית במרכול ולאחר שנעצר הנאשם בגין תיק זה עברה להתגורר בבית הוריה יחד עם הילדים. הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים.

בהתייחסו לביצוע העבירות נטל הנאשם אחריות על התנהגותו המתוארת בכתב האישום המתוקן. הוא הסביר שלפני כ-3 שנים חש תחושות כישלון וערך עצמי ירוד בעקבות קשייו לספק צרכיהם הכלכליים של בני משפחתו. היעדרותו הממושכת מהבית השליכה לרעה על יחסיו עם המתלוננת ויצרה מתחים מתמשכים בבית שהסלימו לכדי אלימות פיזית כמתואר בכתב האישום המתוקן. לדבריו, בשנים האחרונות ניסה לשקם ולחזק את הזוגיות בדרך של פניה לקרובי משפחה, אך ללא הצלחה. הנאשם הדגיש את רצונו לשקם את יחסיו עם המתלוננת והודה שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום התקשה להתבונן בדפוסיו המכשילים שהובילו אותו להתנהגות אלימה.

שרות המבחן ציין כי ניכר שהנאשם מגלה מודעות לדפוסיו האלימים, קשייו בהתמודדות עם מצבי דחק וקונפליקט, ומכיר כיום בקיומה של נזקקות טיפולית, לרבות הצורך בהפסקת צריכת הסמים, שלהם השלכות שליליות על התנהגותו ותגובותיו.

במסגרת האבחון הנוכחי הופנה הנאשם לבדיקות שתן אשר העידו על ניקיונו מסמים.

המתלוננת תיארה את הנאשם כאב חיובי ומסור. את התנהגותו כמתואר בכתב האישום במתוקן קשרה לחובותיו הכספיים וקשייו להתארגן ושיתפה בתחושת חוסר אונים ותסכול מתמשך בעקבות כך. המתחים הסלימו לכדי אלימות מילולית ופיזית שגברו עד למועד מעצרו. הנאשם השתמש בסם מסוג חשיש מזה כ-3 שנים למרות הפצרותיה בו להפסיק את השימוש תוך הבחנה בהתדרדרות במצבו. המתלוננת החליטה לתת הזדמנות לקשר הזוגי ולשקמו בתנאי שהנאשם יסכים לקבל עזרה מקצועית. היא ציינה שהנאשם מתמיד בתשלום מזונותיה ומזונות הילדים ונמצא עימם בקשר חיובי ורציף.

לאחר שנסקרו על ידי שרות המבחן גורמי סיכון וסיכוי לשיקום במצבו של הנאשם, נאמר כי עולה תמונה מורכבת של נאשם הנמצא בסיכון וקיימת חשיבות להמשך מעורבות טיפולית מותאמת בכדי להפחית סיכון זה. נוכח התרשמות שרות המבחן מאלמנטים נורמטיביים ותפקודיים במצבו של הנאשם, התרשמות משיתוף פעולה עם השרות, ביטוי מצוקה סביב נתוני האישיותיים, נזקקותו לליווי והכוונה מקצועיים, לצד הרצון המשותף של בני הזוג בשיקום יחסיים, התבקשה דחייה בת 3 חודשים במהלכה ישולב הנאשם בקבוצה לגברים שנקטו באלימות כלפי בנות זוגם וייעשה מעקב אחר ניקיון הנאשם מסמים.

בתסקיר משלים מיום 22.6.17 נאמר כי הנאשם שולב בהליך טיפולי והוא מפתח מודעות ומתבונן באופן ביקורתי בבעייתיות העמוקה שאפיינה את התנהגותו, אורח חיו, התנהלותו האישית במערכת יחסיו הזוגית ובכלל בקשיי ההתארגנות בתחומי חיו השונים. המודעות, החשיפה וההכרה שמבטא הנאשם בקשייו אלה הינם גורמים מפחיתי סיכון במצבו המצביעים על בשלות ויכולת להפיק תועלת מתהליך טיפולי משמעותי בו יוכל הנאשם לרכוש כלים ומיומנויות בונות ונורמטיביות להתמודדות עם קשייו. המתלוננת שבה על שאיפתה לשקם את המערכת הזוגית עם הנאשם. בדיקת פתע שנערכה לנאשם הצביעה על נקיטת מסמים. הנאשם שב והביע רצון ומוכנות להשקיע כוחות וזמן בהליך הטיפול כשהוא מבטא אמון ובטחון בגורמי הטיפול. מאז מעצרו של הנאשם לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

לאור המתואר לעיל, המליץ שרות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן, במסגרתו ימשיך את הטיפול בו החל, ולאור קשייו הכלכליים והעובדה שהוא פועל להסדרת חובותיו הכספיים, המליץ שרות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל או בעבודות שרות, ולהסתפק בצו של"צ נרחב בהיקף של 350 שעות.

בדיון מיום 2.7.17 עדכן ב"כ הנאשם כי בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור שהגיש הנאשם התקבלה וכעת שבו המתלוננת והילדים להתגורר יחד עם הנאשם בביתם מתוך מגמה להמשיך בחיים המשותפים. עוד עדכן כי הנאשם ממשיך להשתלב בהליך הטיפול ונתרם ממנו. בנסיבות אלה, ובהסכמת הצדדים, נדחה הדיון למשך 3 חודשים נוספים על מנת לעקוב אחר ההליך הטיפול ולקבל תסקיר סופי בעניינו של הנאשם.

בתסקיר הסופי מיום 7.9.17 עידכן שרות המבחן כי הנאשם מתמיד בהגעה להליך הטיפול, שיתף בחוויות הקשות שליוו אותו בזמן הפרידה מאשתו ואת ההכרה שמגלה כיום לדפוסים מכשילים בהתנהגותו ובדפוסי התקשורת מול המתלוננת וזאת לצד השימוש בסמים. המתלוננת דיווחה שמאז חזרתה לבית המשותף עורך הנאשם מאמצים לשינוי דפוסי התנהגותו האלימים, אם כי המתלוננת עדיין חשדנית וחוששת שהנאשם יתקשה להתמיד וזאת על רקע נסיון העבר. לאור התמדתו של הנאשם בתהליך הטיפול שעובר, יכולתו להיתרם מהקשר הטיפול ולחייב ליישום הכלים שרוכש והתחזקות התרשמות שרות המבחן לגבי יכולתו של הנאשם להיתרם מהתוכנית הטיפולית, שב והמליץ שרות המבחן להעמידו בפיקוח למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 350 שעות.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות שעניינם שמירה על בטחונה של

המתלוננת, שמירה על גופה, שלווה חייה וזכותה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. התובעת הפנתה לתעודה הרפואית ולתמונות בנוגע לחבלות שנגרמו למתלוננת (ת/3, ת/4). היא הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה בתי המשפט מצווים להוקיע את תופעת האלימות בכלל ואת האלימות בתוך התא המשפחתי בפרט, אשר הפכה לתופעה שכיחה. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-21 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים בהדגישה את רף האלימות הגבוה בעקבותיה נגרם למתלוננת שבר והיא הושמה בגבס. התובעת לא התעלמה מהעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בכתב האישום המתוקן ותסקירי שרות המבחן בעניינו חיוביים, אך לטעמה משמדובר באלימות שננקטה כלפי המתלוננת במספר הזדמנויות, אלימות חמורה וקשה, וכשאינ מדובר בהתפרצות חד פעמית, האינטרס הציבורי גובר ועל כן, עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס כספי. הוגשה פסיקה.

5. ב"כ הנאשם הפנה לעובדה שהאירועים מושא כתב האישום המתוקן סמוכים ועל כן ניתן להתייחס אליהם כמקשה אחת. עוד ציין כי לנאשם אין עבר פלילי והוא הודה בהזדמנות הראשונה לאחר שכתב האישום תוקן לקולא. הסניגור הפנה לתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו של הנאשם ולהליך הטיפולי המוצלח בו הוא נוטל חלק. עוד הדגיש את רצונם של בני הזוג לשקם את המערכת הזוגית ולחזור לחיים משותפים. על סמך פסיקה שהגיש, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם הנע ממאסר על תנאי לצד עבודות של"צ ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, כאשר גם אם ייקבע מתחם חמור מזה, הרי שיש לסטות ממתם העונש ההולם מטעמי שיקום. לאור זאת, ביקש הסניגור לאמץ את המלצות שרות המבחן ולהימנע מהטלת עונש מאסר בעבודות שרות, אשר יפגע בפרנסת הנאשם ויחזיר אותו למצב של דחק כלכלי. לדבריו, ממילא שהה הנאשם במעצר מלא למשך חודשיים ימים, וכעולה מענין **אמסלם** (ע"פ 5214/14 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (29.7.14)), נקבע יחס של שני חודשי מאסר בעבודות שרות כשווה לחודש מאסר אחרי סורגים.

דין והכרעה

6. אין צורך להכביר מילים אודות החומרה שבעבירות האלימות במשפחה, כאשר הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים בעבירות מעין אלה הם שמירה על שלמות התא המשפחתי; שמירה והגנה על שלומם ובטחונם של נפגעי העבירה, בני המשפחה; הגנה על שלווה החיים וזכותם של נפגעי העבירה לחיות בשקט ובשלווה בביתם - מבצרם. הנאשם פגע בכל הערכים החברתיים המוגנים האמורים, ופגיעתו בהם לא היתה קלה כלל ועיקר. בחינת נסיבות ביצוע העבירות מעלה כי במשך תקופה נהג הנאשם לאיים על המתלוננת, בין היתר באמצעות נפנוף בסכין מטבח שיהרוג את עצמו (אישום מס' 4); בהזדמנות אחת, משהמתלוננת הציעה עזרתה לנאשם בניקיון תבשיל שנשפך על הרצפה, אחז בשערותיה, דחף אותה, ולמחרת, איים על המתלוננת באוזני אחותה לבל תתלונן במשטרה (אישום מס' 3). שיאה של ההתנהגות האלימה באה כשהנאשם היכה את המתלוננת בידיו על ראשה, משך בשערותיה ושרט אותה במצח. ולאחר מכן דחף אותה כלפי מעלה והטיח אותה על הרצפה כך שנפלה על ידה הימנית ונגרם לה שבר (אישום מס' 1). עיננו הרואות, כי אין מדובר בארוע חד-פעמי או במעידה חד-פעמית, אלא מדובר בהתנהגות אלימה, נמשכת, הכוללת מספר ארועים שהסלימו לארוע האחרון שלאחריו נעצר הנאשם. נסיבות ביצוע העבירות מצביעות על זלזול מתמשך במתלוננת, הפניית יחס משפיל כלפיה והתעלמות מרצונה לסייע לנאשם במצבו. אין לקבל, כנסיבה לקולא, את העובדה לפיה הנאשם ביצע את המעשים נוכח מצב כלכלי קשה אליו נקלע, חייב כספים והיותו בפשיטת רגל או כתוצאה משימוש בסמים. נהפוך הוא - במצב דברים זה מצופה היה מהנאשם להתלכד עם אשתו-המתלוננת ולחפש, באופן משותף, מוצא או פתרון למצב אליו נקלעו השניים - כל זאת כאשר המתלוננת עצמה עובדת כסדרנית במרכול, מסייעת בפרנסת המשפחה ואינה נופלת על הנאשם כנטל כלכלי. תחת זאת, בחר הנאשם לפרוק תסכוליו ולהשליך קשייו על

המתלוננת, כשהוא מוסיף חטא על פשע, מאיים עליה, מכה אותה וחובל בה.

דומה - מבלי לזלזל או להמעיט בחומרתם של האירועים האחרים - שהאירוע המשמעותי והחמור ביותר הוא הארוע מושא אישום מס' 1. גם הפגיעה במתלוננת היא המשמעותית ביותר בארוע זה, שכן נגרמו לה חבלות של ממש, כולל שבר בידה הימנית.

יחד עם זאת, ולקולא, יש לציין כי האיומים שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת מושא אישום מס' 4 כללו איום בפגיעה בעצמו ולא במתלוננת; תקיפת המתלוננת כמתואר באישום מס' 3 כללה - מבלי להמעיט בחומרה - אחיזה בשיער ודחיפה בלבד; והשבר ביד מושא אישום מס' 1 לא נגרם ממכה ישירה מידי הנאשם, אלא כתוצאה מדחיפה ונפילה על הרצפה - כל זאת מבלי שהנאשם השתמש בחפץ או בנשק קר.

7. כאשר מדובר בעבירות של אלימות במשפחה - כל שכן אלימות מתמשכת הכוללת גרימת חבלה חמורה - קוראת פסיקת בית המשפט העליון להחמיר בענישה, כדי הטלת מאסרים בפועל. זאת על מנת לקיים את עקרון ההלימה שבין חומרת מעשיהם של הנאשמים לסוג העונש המוטל עליו ועל מנת להגן על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמים. כך, במקרים של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש (דוגמת שבר או חתך) הוטלו על נאשמים מאסרים לריצוי בפועל.

[כך, למשל, ברע"פ 8833/15 אבו רומי נ' מדינת ישראל (23.12.15) גזר בית משפט קמא על מבקש שהורשע על פי הודאתו באיומים ובתקיפת בת זוגו, ב-4 הזדמנויות שונות, וגרם לה חבלות, עונש מאסר על תנאי לצד התחייבות כספית להימנע מעבירה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד עונשו של המבקש על 7 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה; ברע"פ 2602/14 גובנה נ' מדינת ישראל (4.5.14) דובר במבקש שהורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שהלם בראשה של בת זוגו באמצעות בקבוק בירה וגרם לה חבלה בדמות חתך בקרקפת באורך 5 ס"מ אשר הצריך תפירה. בית משפט השלום גזר עליו 27 ימי מאסר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד עונשו של המבקש על 7 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה].

8. נוכח נסיבות ביצוע העבירות כמפורט לעיל, ולאור מדיניות הענישה, אני קובע מתחם עונש הולם כולל הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות; חריגה מטעמי שיקום

9. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

א. הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, וזו לו הסתבכותו הפלילית הראשונה.

ב. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, אמנם לאחר שמיעת פרשת התביעה, ואולם שמיעת הראיות לא היתה לשווא והביאה לתיקון משמעותי בכתב האישום המקורי שכלל עובדות חמורות יותר.

ג. הנאשם היה עצור בגין תיק זה - לראשונה בחייו - למשך חודשיים וחצי עד ששוחרר לחלופת מעצר

עמוד 5

(מיום 3.3.16 עד ליום 15.5.16) ונראה שלמעצר זה, כמו גם להליכי החקירה והמשפט שננקטו נגדו, היתה השפעה רבה עליו אשר הציבה לו גבולות ברורים. כמו כן, הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים - איזוק אלקטרוני ומעצר בית מלא - תקופה ארוכה (מיום 15.5.16 עד ליום 11.12.16).

ד. בעניינו של הנאשם התקבלו 3 תסקירים חיוביים ביותר. הוא נטל אחריות מלאה על התנהגותו כמתואר בכתב האישום המתוקן. הוא הסביר בכנות ובפתיחות את הרקע לביצוע העבירות - קשיים כלכליים, חבורות כספיים, פשיטת רגל, פגיעה בדימויו העצמי ובבטחון העצמי שלו. עוד הסביר שברקע הדברים שימוש בסמים. הנאשם נרתם להליך טיפולי משמעותי שנמשך מספר חודשים, ער לבעייתיות שבהתנהגותו, נותן אמון בגורמי הטיפול ונרתם מהם, בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות מסמים. בהמשך, וכצעד בונה אמון, הוקלו תנאי שחרורו של הנאשם כך שהמתלוננת והילדים שבו לבית המשותף. גם הנאשם וגם המתלוננת מעוניינים בשיקום התא המשפחתי ובשיקום מערכת היחסים הזוגית ונראה שהנאשם עורך שינוי משמעותי באורחות חייו ובהתייחסותו למתלוננת.

המלצת שרות המבחן היא לנקוט כלפי הנאשם בגישה שיקומית, להעמידו בצו מבחן ולחייבו בביצוע עבודות של"צ בהיקף של 350 שעות.

10. בנסיבות אלה, ראיתי לסטות ממתחם העונש ההולם וזאת לאחר שהתרשמתי "כי יש סיכוי של ממש" שהנאשם ישתקם, כאמור בסעיף 40ד' (א) לחוק העונשין. ואולם, נראה כי הטלת עונש של עבודות של"צ (גם אם בהיקף נרחב) היא סטייה רבה מדי ממתחם העונש ההולם, עד כדי החטאה ופגיעה במטרות ובשיקולי הענישה הכלליים.

11. יצוין כי פסק הדין שהוגש לעיוני על ידי התביעה - עפ"ג (מחוזי מרכז) 29599-05-15 **מדינת ישראל נ' זיו** (5.7.15) - אינו יכול להוות אסמכתא לענין העונש במקרה שלפניי. אמנם דובר באותו פסק דין על נקיטת אלימות של המשיב כלפי בת זוגו בשלוש הזדמנויות כבענייננו, ואולם, כעולה מהאישומים השני והשלישי שם, המשיב תקף את המתלוננת בכך שזרק לעברה שרפרף שנשבר בסמוך אליה, תפס בראשה של המתלוננת והטיח אותה לאח ברזל שנמצא בבית, השכיב אותה על הספה והכה בידיו את פניה; בהמשך, במסגרת האישום השלישי, תקף המשיב את המתלוננת בכך שהיכה בפניה, כל זאת כאשר המתלוננת היתה בהריון. בית המשפט המחוזי החמיר במתחם העונש הראוי והעמידו על תקופת מאסר הנעה בין 12 ל-30 חודשי מאסר. ואולם, לא עמדו בפני בית המשפט כל שיקולי שיקום, כבענייננו, שכן המשיב בחר לנהל משפט הוכחות, לא הודה בביצוע העבירות ולא נטל אחריות, הוא לא נרתם לכל הליך טיפולי ואף בעברו הרשעה פלילית.

12. לעומת זאת, לחריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום והטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, מקום שברגיל ראוי היה להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, ראה והשווה עפ"ג (מחוזי מרכז) 41160-08-14 **מדינת ישראל נ' א' פ'** (24.2.15), שם דובר במשיב, בעל עבר פלילי מכביד, בין היתר בעבירות אלימות כלפי בת זוג, וכן עבירת הריגה, אשר הודה בגרימת חבלה חמורה לבת זוגו ובהיזק לרכוש במזיד, בכך שסטר לה בחוזקה בפניה וכתוצאה מהדחיפה נגרם לה שבר באף, זב דם מאפה ונגרמה לה המאטומה סביב העין. לאחר הליך טיפולי שעבר, והיות ורצון בני הזוג היה לשקם יחסיהם, קיבל בית משפט קמא את המלצת שרות המבחן וגזר על המשיב מאסר על תנאי לצד העמדתו בצו מבחן לשנה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי ראוי היה לחרוג

ממתחם הענישה מטעמי שיקום, אך בית משפט קמא עשה כן באופן בלתי מידתי. לאור זאת, החליט בית המשפט המחוזי להעמיד את עונשו של המשיב על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות. הנאשם ירצה את עבודות השרות, בהסכמתו, וכמומלץ על ידי הממונה על עבודות השרות כעולה מחוות דעתו מיום 3.10.17, בקדמה-משטרת טיבה, כביש 444 טיבה, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

לצורך תחילת ריצוי העונש על הנאשם להתייצב ביום 17.12.17 שעה 08:00 ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, ת.ד. 81 רמלה, 72100.

מובהר לנאשם כי במידה ולא יישמע להוראותיו של הממונה על עבודות השרות או יפר נהליו, יהא מוסמך הממונה על עבודות השרות להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השרות והנאשם ירצה את יתרת העונש בכליאה ממשית.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות עבירת איומים.

ג. אני מעמיד את הנאשם בצו פיקוח של שרות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי במידה ולא יעמוד בצו המבחן, יפסיק את ההליך הטיפולי או לא יישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו, יהא מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אנה גורלניק, הנאשם ובא-כוחו.